

Ta prizor je obdan z modrim svetlobnim sijem, ki se v koncentričnih krogih razvije v vse temnejšo modrino. S tem je na eni strani poudarjena temina oblasti smrti, se pravi noč greha, ki jo Kristusova luč razkroji. Po drugi strani pa je prav zaradi simbolne polkrožne oblike izpostavljena tudi skrivnost neprodorne Božje ljubezni, ki se je razodela v Kristusovi božječloveškosti. Ta ljubezen nam je blizu kot Očetovo usmiljenje, obenem pa se skriva v nedoumljivih globinah Svete Trojice. Na levi strani logotipa je napis: "Usmiljeni kakor Oče."

Pripravila Nataša Govekar, Centro Aletti, Rim

Pepel

Za pepeljenje na pepelnično sredo sežgemo oljne vejice, ki so bile blagoslovljene na cvetno nedeljo prejšnjega leta. Takrat so oznanjale Kristusov slovesni vhod v Jeruzalem in k nam.

Zdaj pa nas hočejo spomniti na njegov prihod ob naši smrti in ob koncu časov. Takrat so bile znamenje življenja, zdaj so znamenje »smrti«. Oboje pa zato, da bi ga v življenju in smrti pozdravljali: »Hozana, blagoslovljen, ki prihajaš!« Oljne vejice in drugo zelenje ogenj spremeni v pepel. Ogenj, ki vse spreminja in uničuje, je čas. V njem vse mineva, ugaša, hira, umira; tudi naše življenje – celo cvetoča mladost. Vsega tega se najbrž premalo zavedamo. Zato nas pepeljenje na začetku postnega časa opomni, naj bi se sredi vsega svojega bogatega življenja zavedali: vse je minljivo, vse zemeljsko ima svoj končni cilj pri Bogu. Pepeljenje nas torej po eni strani spominja na smrt, po drugi strani pa spodbuja k življenju z Bogom.

• **Na pepelnično sredo, 10. februarja, bo sv. maša z obredom pepeljenja zjutraj ob 7.00 in zvečer ob 18.00.**

• **V postnem času ste vabljeni k pobožnosti križevega pota:** ob petkih zjutraj pred mašo, ob 6.30; ob nedeljah ob 15. uri po romarski poti miru (v slabem vremenu v baziliki). Nedeljski križev pot oblikujejo:

1. postna nedelja (14. 2.): bralci
2. postna nedelja (21. 2.): Karitas
3. postna nedelja (28. 2.): družine veroučencev 1.-5. razred
4. postna nedelja (6. 3.): družine veroučencev 6.-9. razred
5. postna nedelja (13. 3.): mladina

Župnija Ptujška Gora, Ptujška Gora 40, 2323 Ptujška Gora
 Tel.: 794 42 31, faks: 794 93 91, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
 Župnijski list na internetu: <http://www.ptujskogora.eu/>

Izdal: Župnijski urad Ptujška Gora, ureja: p. Martin Gašparič, jezikovni pregled: Barbara Rodošek

O postni čas

*O postni čas, res sveti čas, za vse goreče si kristjane;
 ko sveta Cerkev kliče nas, s pokoro celit dušne rane.*

*O postni čas, zaslug si čas; za duše grešne pa skesane.
 Zdaj zadobé svoj dušni mir, v pokori madežev oprane.*

*O postni čas, prijeten čas, priljubljen duši si spokorni,
 ker drag ji Cerkve je ukaz, živeti zdaj v pokori vzorni.*

*O, da bi prav se spokorili,
 daj moč nam Jezus ti premili.*

Jubilej Božjega usmiljenja

Bazilika Marije Zavetnice na Ptujski Gori
prireja v svetem letu usmiljenja

KATEHEZE

o zakramentu sprave – sveti spovedi

Kateheze bodo v Marijini dvorani (romarska hiša) vse postne petke

od 12. februarja do 18. marca 2016

s pričetkom ob 17. uri (ob 18. uri sveta maša v baziliki
in priložnost za sveto spoved)

Program katehez:

12. 02. 2016	Kaj je spoved – zakrament usmiljenja?	dr. Marjan Turnšek nadškof v pokoju
19. 02. 2016	Zakaj spoved?	dr. pater Vinko Škafar kapucin
26. 02. 2016	Od greha za vsakim ogalom, do stanja brezgrešnosti in popolnosti	dr. Ivan Štuhec profesor – Teološka fakulteta
04. 03. 2016	Kateheza za starše	mag. pater Branko Cestnik klaretinec
11. 03. 2016	Kateheza za ločene	msgr. Alojzij Cvikl nadškof metropolit
18. 03. 2016	Kateheza za mlade	pater Damjan Tikvič minorit

Križev pot po romarski poti miru – vse postne nedelje ob 15.00
24-urno spovedovanje – cvetni petek, 18. marec in cvetna sobota, 19. marec,
od 7.00 – do 7.00

Del devetdnevnic pred nedeljo Božjega usmiljenja – petek, 1. april in sobota,
2. april, ob 17.00; ob 18.00 sveta maša
Sklep devetdnevnic Božjega usmiljenja (nadškofova maša) – nedelja, 3. april
ob 16.00

LOGOTIP JUBILEJNEGA LETA USMILJENJA

je izdelal p. Marko Ivan Rupnik DJ.

Logotip je oblikovan kot stilizacija vstalega Kristusa, ki se mogočno spušča v predpeklo, v kraljestvo smrti, da bi našel izgubljenega Adama in Evo. Podoba je teološko večplastna in se navdihuje ob številnih patrističnih besedilih, predvsem ob poeziji sv. Efrema Sirskega. Gre za eno najbolj razširjenih velikonočnih podob prvega tisočletja, ki jo najdemo, med drugim, na grobu sv. Cirila v Rimu. Na njej se v velikonočni skrivnosti razodeva izpolnitev učlovečenja, ki za človeka pomeni odrešenje. Kristus vzame nase vso človeško naravo in zato ne vstane od mrtvih sam, temveč z vsem človeštvom, z Adamom. Preko svojega izpraznjenja (kenoze), trpljenja in smrti se Božji Sin poistoveti z mrtvim Adamom, da bi lahko vstopil v njegov grob. Kot vstali Gospod prebije zapahe vhoda v kraljestvo smrti in jih zmagovalno pohodi. Hudič se je namreč posluževal strahu pred smrtjo, da bi človeka obdržal v suženjstvu greha, Kristus pa te zapahe prevrne, tako da se za nas razodenejo kot pot v življenje.

Prizor sovпада s podobo Dobrega pastirja, ki gre iskat izgubljeno ovco in si jo naloži na ramena z vso očetovsko ljubeznijo. Ta izgubljena ovca je Adam, ki se je zaradi greha skrnil pred Bogom in se zatekel v grob. Kristus pa se kot Dobri pastir napoti za to ovco, se pravi za mrtvim človekom, najde ga v grobu, ga obudi in vzame na ramena, da ga povede k Očetu. Oče je namreč tako vzljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi našel upornega, izgubljenega, mrtvega človeka. Usmiljeni Oče želi, da se Sin dotakne mrtvega človeškega mesa z Očetovo ljubeznijo, ki more prav tega človeka obuditi in preobraziti v Božjega otroka. Ko se človeka dotakne Božje usmiljenje, se njegovo življenje spremeni. Tako pride do srečanja med Adamom in novim Adamom, Kristusom. Bližina obličij želi izraziti prav usmiljenje Boga Očeta, ki pošlje svojega Sina, da bi bil kot človek solidaren z vsakim človekom, da bi ga odrešil in prenovil. Zato se tudi njuna pogleda srečata oziroma postaneta eno samo oko. Bog se v svojem Sinu privadi gledati tudi z Adamovim ocesom in Adam se zaradi prejetega usmiljenja nauči gledati sebe, druge in svet z Božjimi očmi. Adam odkrije svojo podobnost z novim Adamom, z Gospodom. Stari Adam je odrešen, ker v novem Adamu odkrije Očetovo usmiljenje. Vsak človek tako v Kristusu odkrije svojo človeškost, svojo poklicanost, saj v Njegovem pogledu zre Očetovo ljubezen.

